

UNIVERZA V LJUBLJANI
FILOZOFSKA FAKULTETA
ODDELEK ZA SLOVENISTIKO

Jasmina Osredkar

Leposlovje v *Domoljubu*
(1925–1933)

Diplomsko delo

Mentor: red. prof. dr. Miran Hladnik

Ljubljana, december 2014

Za vso pomoč pri izdelavi diplomskega dela se zahvaljujem svojemu mentorju, prof. dr. Miranu Hladniku.

Zahvaljujem se tudi staršem, sestri Sabini in fantu Aljažu, ki so mi v času študija stali ob strani.

Hvala sošolcem za pomoč med študijem, še posebej Evi, Petri, Ani, Alji, Nuši, Manji, Sergeji, Tini C. in Tadeju.

Izveček

Domoljub je bil katoliško usmerjen časopis. Izhajal je od leta 1888 do 1944. Analiza zajema devet letnikov (1925–1933), od tega prvi trije letniki (1925–1927) zajemajo še rubriko Listek, kjer je bilo objavljeno leposlovje, kasneje te rubrike ni. Cilj diplomskega dela je predstaviti značilnosti leposlovnih del, predvsem proze, in predstavitev avtorstva analiziranih del.

Ključne besede: bibliografija, leposlovje, vrstne oznake, *Domoljub*.

Abstract

Domoljub was a Catholic oriented newspaper. It published from 1888 to 1944. The analysis covers nine years (1925–1933), of which the first three years (1925–1927) also include a section of Listek, which was published fiction, later that section was omitted. The aim of the thesis is to present the characteristics of works of fiction, especially prose, and presentation of analyzed authorship works and presentation of authors from analyzed works.

Keywords: bibliography, literature, row labels, *Domoljub*.

Kazalo

Izvleček	3
Uvod	6
1 Domoljub.....	7
1. 1 Leposlovje v Domoljubu	8
2 Analiza leposlovnih del v Domoljubu 1925–1933.....	9
2. 1 Razmerje med prozo in poezijo	9
2. 2 Proza	12
2. 2. 1 Obseg pripovedi	12
2. 2. 2 Način objavljjanja pripovedi	13
2. 2. 3 Avtorsko in anonimno leposlovje	14
2. 2. 4 Domače in tuje leposlovje.....	19
2. 2. 5 Podnaslavljanje in vrstne oznake pripovedi.....	21
2. 2. 6 Razmerje med povestjo in romanom	23
2. 2. 7 Tematika pripovedi	24
2. 2. 8 Koledarske zgodbe.....	27
3 Primerjava rezultatov analize leposlovja v Domoljubu z rezultati analiz obdobj 1888–1897, 1898–1906, 1907–1915 in 1916–1924.....	29
Zaključek.....	33
Viri in literatura.....	35
Bibliografija leposlovja v Domoljubu 1925–1933.....	36

Kazalo grafov

Graf 1: Razmerje med prozo (po naslovih) in poezijo	10
Graf 2: Razmerje med prozo (število nadaljevanj) in poezijo	11
Graf 3: Obseg pripovednih del	12
Graf 4: Način objavljanja pripovednih del	13
Graf 5: Avtorsko in anonimno leposlovje	14
Graf 6: Avtorsko in anonimno leposlovje po letnikih	15
Graf 7: Domače in tuje leposlovje	20
Graf 8: Domače in tuje leposlovje po letnikih	20
Graf 9: Tematika pripovedi	26

Kazalo tabel

Tabela 1: Prikaz števila proze in poezije po letih	10
Tabela 2: Identiteta avtorjev	16
Tabela 3: Prikaz podnaslovov po letih	22
Tabela 4: Prikaz povesti in romanov po letih	24
Tabela 5: Koledarske zgodbe po letih	27
Tabela 6: Primerjava rezultatov analiz po obdobjih	29
Tabela 7: Avtorji po obdobjih	30

Uvod

Diplomsko delo obravnava leposlovje devetih letnikov časopisa *Domoljub*, od 1925 do 1933. Vsi letniki so dostopni na spletni strani Digitalne knjižnice Slovenije. Delo je potekalo v več delih. Najprej sem pregledala vseh devet letnikov *Domoljuba* na spletni strani Digitalne knjižnice Slovenije. Izpisala sem vsa leposlovna dela.

Drugi del sem začela s prebiranjem leposlovja. Po prebranem leposlovju sem razmislila, kaj vse bo zajemala analiza v diplomskem delu. Kaj vse bom analizirala, sem se odločala na podlagi skupnih značilnosti večine leposlovnih del in glede na to, kaj bi znalo biti koristno za nadaljnje raziskovanje. Pregledala sem tako slovensko kot tuje leposlovje, razmerje med prozo in poezijo. Zanimalo me je tematika pripovedi, avtorstvo, kjer me je najbolj zanimalo, ali je šlo za znane avtorje ali anonimne, slovenske ali tuje ter v kolikšni meri je bilo aktualno podnaslavljanje oziroma vrstne oznake.

V zadnjem delu sem analizirano gradivo uredila v smiselno celoto. Vsa izpisana leposlovna dela sem objavila na Wikiviru in dodala povezave do posameznih številčk na spletni strani Digitalne knjižnice Slovenije.

1 Domoljub

Katoliški časopis *Domoljub* je izhajal od leta 1888 do 1944. Na začetku je izhajal kot priloga časopisa *Slovenec*, od leta 1897 dalje pa samostojno. Najprej je izhajal dvakrat mesečno, kasneje enkrat tedensko. Od februarja do septembra 1925 je izhajal kot *Novi Domoljub*, nato zopet kot *Domoljub*. Od leta 1908 dalje je imel priloge *Naš kmečki dom*, *Društvenik*, *Novice v slikah*, *Občinska uprava*, *Naša gospodinja*, *Domoljubove podobe*, *Gospodar*, *Mati in gospodinja*, *Gospodar in gospodinja* in *Gospodinja in mati*. V teh letih je zamenjal kar nekaj odgovornih urednikov (Andrej Kalan, Ivan Rakovec in Jože Košiček) in založnikov (M. Kolar, Anton Kržič, Ivan Janežič, Evgen Lampe, Ignacij Žitnik, konzorcij Domoljuba, Franc Kulovec in Gregorij Pečjak).¹

Geslo »Slovenskemu ljudstvu v poduk in zabavo« je upravičila sama vsebina časopisa, med katero je bilo veliko praktičnih nasvetov, zanimivih člankov ter prav tako veliko zanimivih in zabavnih leposlovnih del. Številni so bili tudi prispevki, povezani s krščansko vero, saj so to vero pri Domoljubu zagovarjali. »Pač pa bode rade poročal o katoliški cerkvi, kako se jej godi po svetu, kako se razširja, kako se veseli in žaluje; rad bo povedal katero o sv. Očetu, ki je poglavar katoliške cerkve, rad bo prinašal poročila, kako se po domačih krajih obhajajo cerkvene slovesnosti, ker upa, da taka poročila bodo prav uspešno utrjevala med Slovenci katoliški dom.« (Domoljub 1888, št. 1: 2)

¹ <http://www.dlib.si/>

1. 1 Leposlovje v Domoljubu

V Domoljubu je veliko različnega leposlovja, tako proze kot poezije. Pri prozi prevladuje predvsem kratka pripovedna proza. O kratki pripovedni prozi je veliko napisal Gregor Kocijan. Leposlovje je v tem času izhajalo predvsem v časnikih, zato so bili avtorji omejeni glede dolžine pripovedi. Pri kratki pripovedi je pomembna dolžina, ki narekuje obsežnost in izbiro narativnih postopkov. Dolžina kratkih pripovedi naj bi se gibala v razponu od manj kot 1000 do približno 8000 besed. (Kocijan 2006: 4)

Značilnosti kratke pripovedne proze, izpostavila bom samo tiste, ki so najbolj reprezentativne za kratko pripoved (Kocijan 2012: 5):

- Večina kratkih pripovedi upoveduje le izsek iz življenjske celote, ki pa je bivanjsko odločilen in pomemben za nadaljnje življenje osrednje osebe.
- Vse se vrti okoli enega osrednjega lika ali kvečjemu dveh, ki pa sta v tesni medsebojni odvisnosti. Osrednja oseba je včasih značajske poudarjena.
- V kratki pripovedi prevladuje načelo vsesplošne pripovedne zgoščenosti, ki jo narekuje omejenost obsega. Enako velja za prostor in čas, ni pa nujno.
- Konci so različni, ali so sklenjeni ali pa se pripovedovanje konča odprto.

V Domoljubu je poleg kratke tudi dolga pripovedna proza. Veliko je dolgih pripovedi, označenih s podnaslovom povest. Dolge pripovedi so vse objavljene v nadaljevanjih, nekaj je tudi pripovedi, ki so tako dolge, da so objavljene v dveh letnikih.

Poezija v Domoljubu je prisotna v manjši meri kot proza. Prevladuje predvsem poezija z versko tematiko. Število poezije v posamezni številki je povečano v prazničnem času, veliki noči ali božiču.

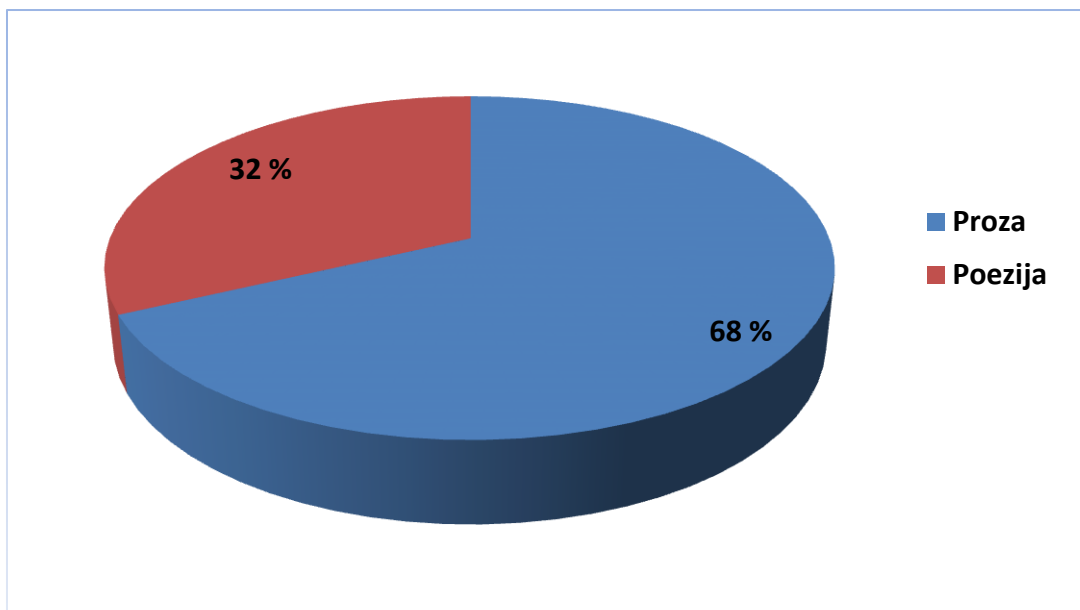
V nekaterih številkah je tudi rubrika »Za naše male«, kjer je objavljeno leposlovje za otroke.

2 Analiza leposlovnih del v Domoljubu 1925–1933

Analizirala sem devet letnikov Domoljuba, od 1925 do 1933. Pregledala sem vse letnike ter preverila, koliko leposlovja je v kakšnem letniku oziroma v posamezni številki. Zanimala me je predvsem proza, kratka in dolga. Poezijo sem analizirala v razmerju do proze.

2. 1 Razmerje med prozo in poezijo

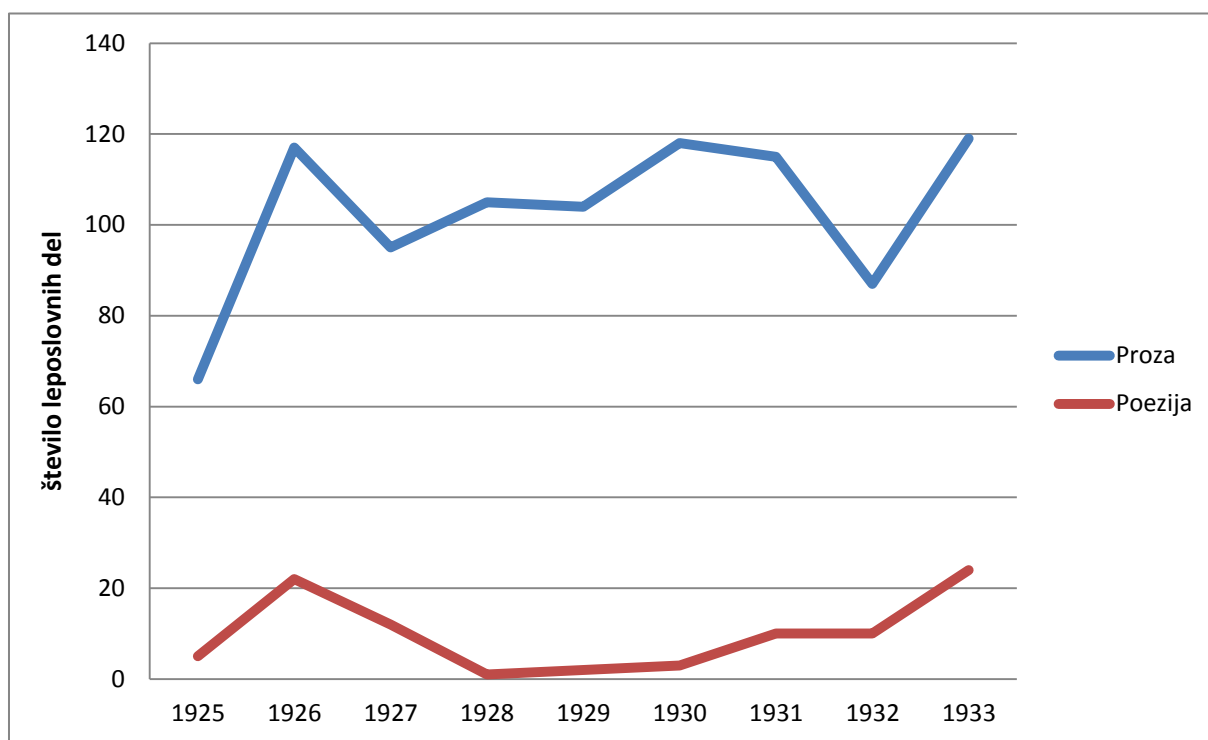
Leposlovje v Domoljubu obsega prozo in poezijo, res da je poezije manj, a ni zato nič manj zanimiva. Analiza 279 leposlovnih del je pokazala, da je več proze kot poezije. Proze je 190 del (68 %), poezije je polovico manj, 89 del (32 %). Največ leposlovnih del je bilo objavljenih leta 1933, najmanj pa 1930. Največ proze je bilo objavljene 1933 (41 del), najmanj pa 1926 (5 del). Prav tako je bilo največ poezije leta 1933 (24 del), najmanj pa 1928 (1 delo). Največ leposlovnih del v eni številki je bilo leta 1927, v številki 15. Objavljenih je bilo kar 12 del, 8 pripovedi in 4 pesmi. Analiza je pokazala, da pri obeh (prozi in poeziji) prevladuje verska tematika, kar je bilo pričakovano, saj je bil časopis katoliško usmerjen. Najpogostejši avtor poezije, predvsem z versko tematiko, je bil Franjo Neubauer, najpogostejši avtor proze pa Gustav Strniša (Razkolnikov). Razmerje med prozo in poezijo nam pokaže, da je bila poezija zapostavljena in da so dajali prednost prozi.

Graf 1: Razmerje med prozo (po naslovih) in poezijo

Leto	Proza		Poezija
	Število naslovov	Število nadaljevanj	
1925	14	66	5
1926	5	117	22
1927	24	95	12
1928	22	105	1
1929	23	104	2
1930	14	118	3
1931	22	115	10
1932	25	87	10
1933	41	119	24

Tabela 1: Prikaz števila proze in poezije po letih

Graf 2: Razmerje med prozo (število nadaljevanj) in poezijo

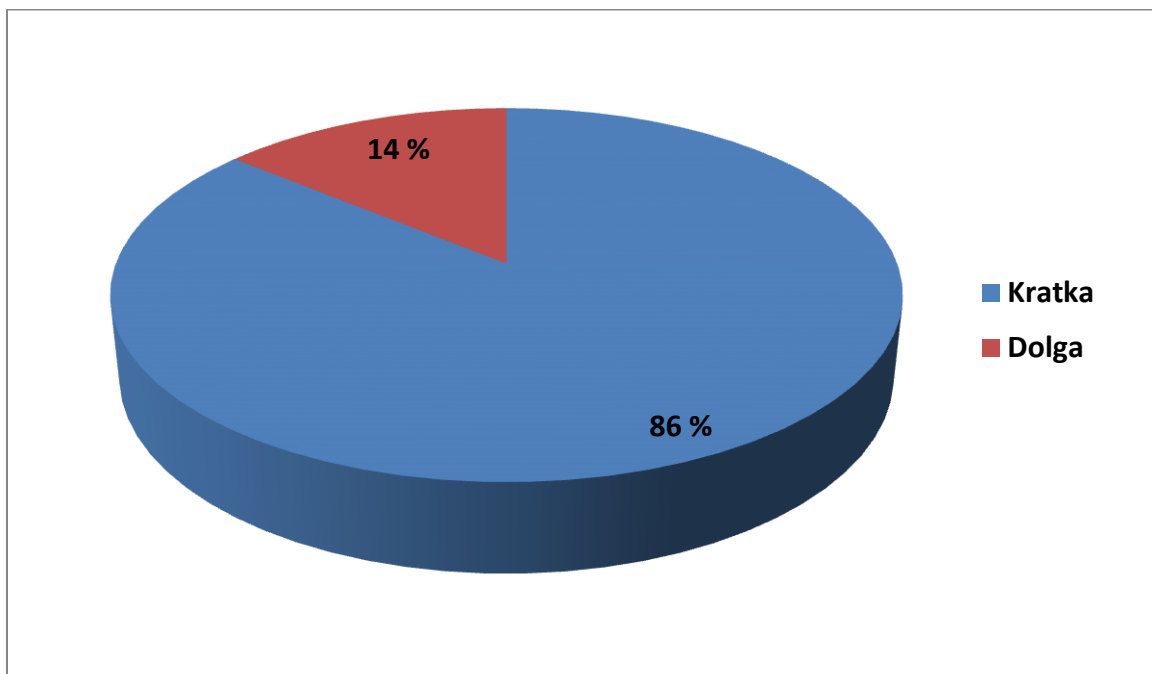
Graf prikazuje razmerje med prozo (število nadaljevanj) in poezijo po letih. V vseh letnikih je bilo objavljenih 1015 leposlovnih del. Proznih del je bilo 926, upoštevano en listek – eno nadaljevanje. Od tega je bilo naslovov vseh proznih del 190. Poezije je bilo malo, 89 del. Število proznih del je bilo manjše leta 1925. Eden od razlogov, da je bilo nasploh manj leposlovnih del to leto, je zagotovo ta, da je župan želel ustaviti izhajanje *Domoljuba*. Tako so bile to leto štiri številke manj, ker so se toliko časa pravadali. Proza je kasneje počasi rasla, vedno več je je bilo. Prav tako je poezija z leti rasla, večji upad je bil leta 1928 (eno delo) in 1929 (dve deli).

2. 2 Proza

2. 2. 1 Obseg pripovedi

Meje med pripovednimi vrstami so včasih težko določljive. V analiziranih letnikih Domoljuba proza obsega tako kratke kot dolge pripovedi, prevladuje kratka pripovedna proza. Pri analizi kratkih pripovedi sem upoštevala dolžino, ki jo navaja Kocijan, od manj kot 1000 do 8000 besed. Glede na to, da je bilo veliko del označenih z oznako povest, sem bila pozorna tudi na srednje dolge pripovedi, dolžine od približno 9000 do 18000 besed. Srednje dolge pripovedi v analiziranih letnikih nisem našla, vse pripovedi, označene z oznako povest, sodijo med dolge pripovedi.

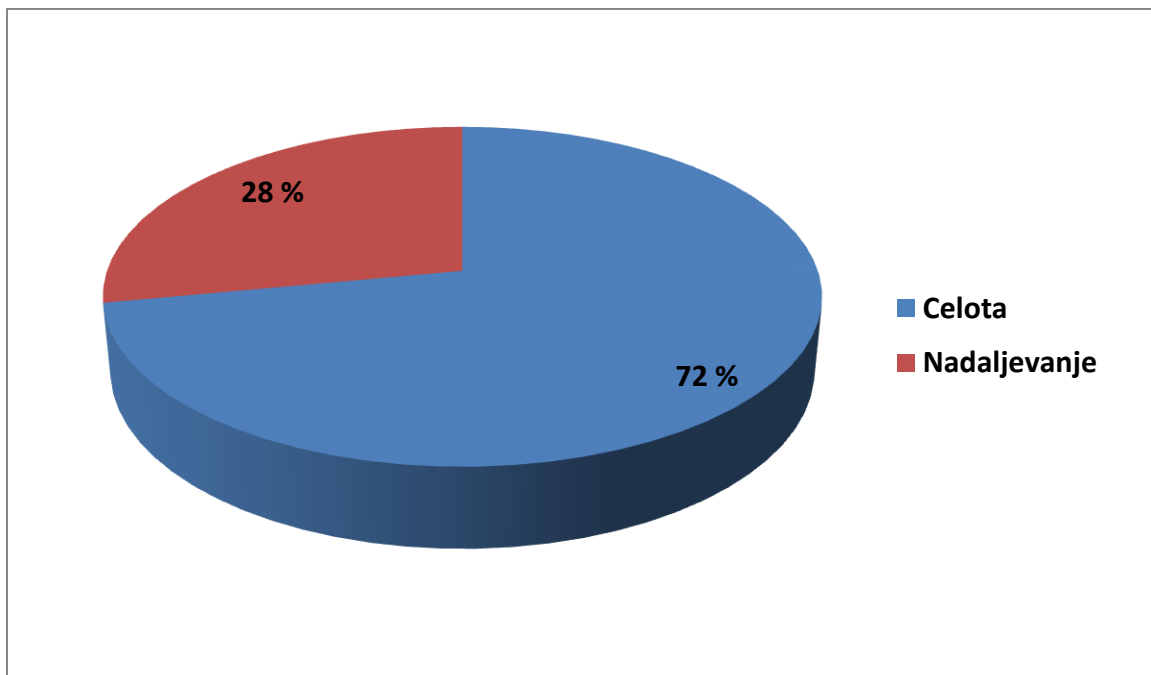
V vseh analiziranih letnikih je bilo 190 pripovednih del, od tega je 163 kratkih (86 %), dolgih je samo 27 (14 %). Pri kratkih pripovednih delih prevladujejo predvsem črtice, pri dolgih romani in povesti, nekaj je tudi potopisov.

Graf 3: Obseg pripovednih del

2. 2. 2 Način objavljanja pripovedi

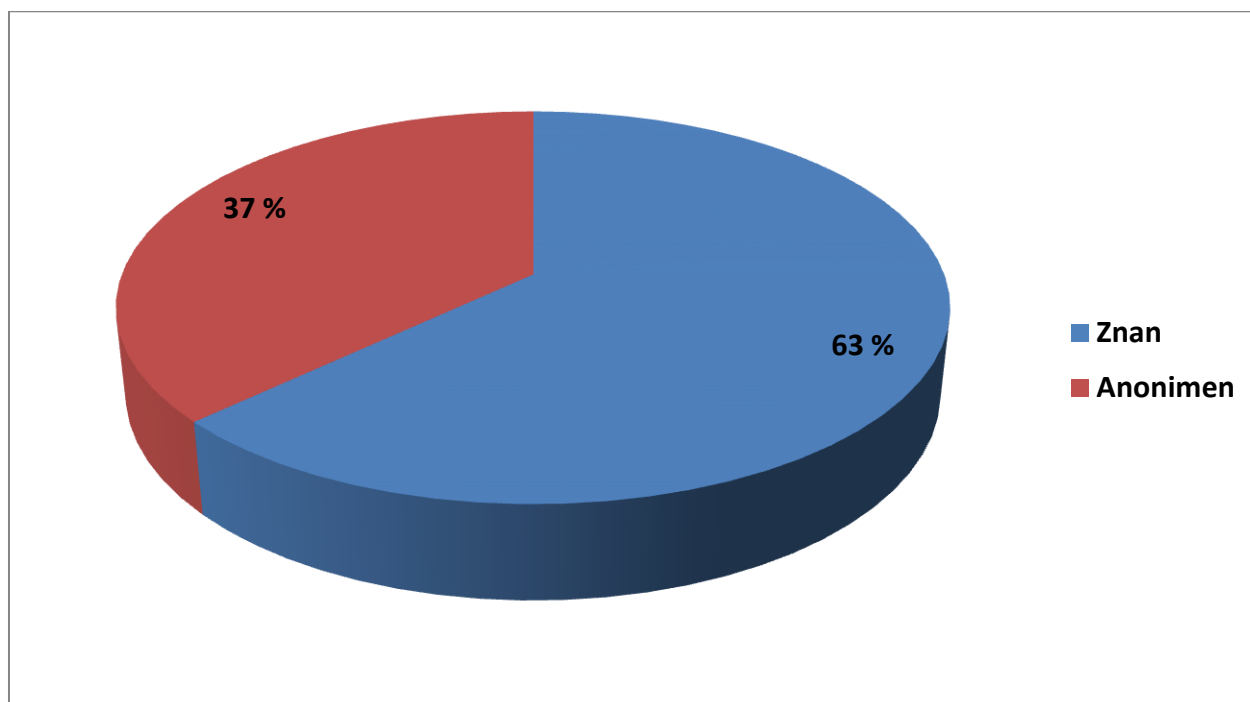
Leposlovje v časopisih je bilo večinoma objavljeno v rubriki *Listek*, tako je bilo tudi v Domoljubu, v mojem primeru samo v letih od 1925 do 1927. Pri analizi pripovednih del me je zanimalo tudi, koliko pripovedi je bilo objavljenih v celoti in koliko v nadaljevanjih. V celoti je bilo objavljenih 137 del (72 %), v nadaljevanjih 53 del (28 %). Velika večina pripovednih del je objavljenih v celoti, tukaj gre za kratko prozo, predvsem črtice. Kratka proza zajema tudi 26 del v nadaljevanjih (49 %). Pri daljši prozi je 27 del v nadaljevanjih (51 %). V največ nadaljevanjih je bilo objavljeno delo Slavka Savinška *V goliških plazovih. Povest iz gorenjskih planin*. Objavljeno je bilo v dveh letnikih 1927 in 1928, v 58 številkah. V najmanj nadaljevanjih (v dveh) je objavljenih bolj malo del (*Ni pohvale, ni kupčije, Kako je Kovačev Florjan snubil*, F. Ossendowski: *Pri onih, ki so se rešili pekla*, Rudyard Kipling: *Mačka, ki je hodila svoja pota (Pravljica)*, Likovič Joža: *V kraljestvu sv. Treh kraljev*, Likovič Joža: *Alkohol*, Razkolnikov: *Božič*, A. Kušar: *Pavliha pred nebeškimi vrati*, Radovan Hrastov: *Kjer na gričku cerkev stoji*). V vseh letnikih so vedno prevladovale v celoti objavljene pripovedi, razen leta 1925, ko je bilo razmerje med pripovedmi v celoti in v nadaljevanjih enako (7 pripovedi v celoti in 7 v nadaljevanjih).

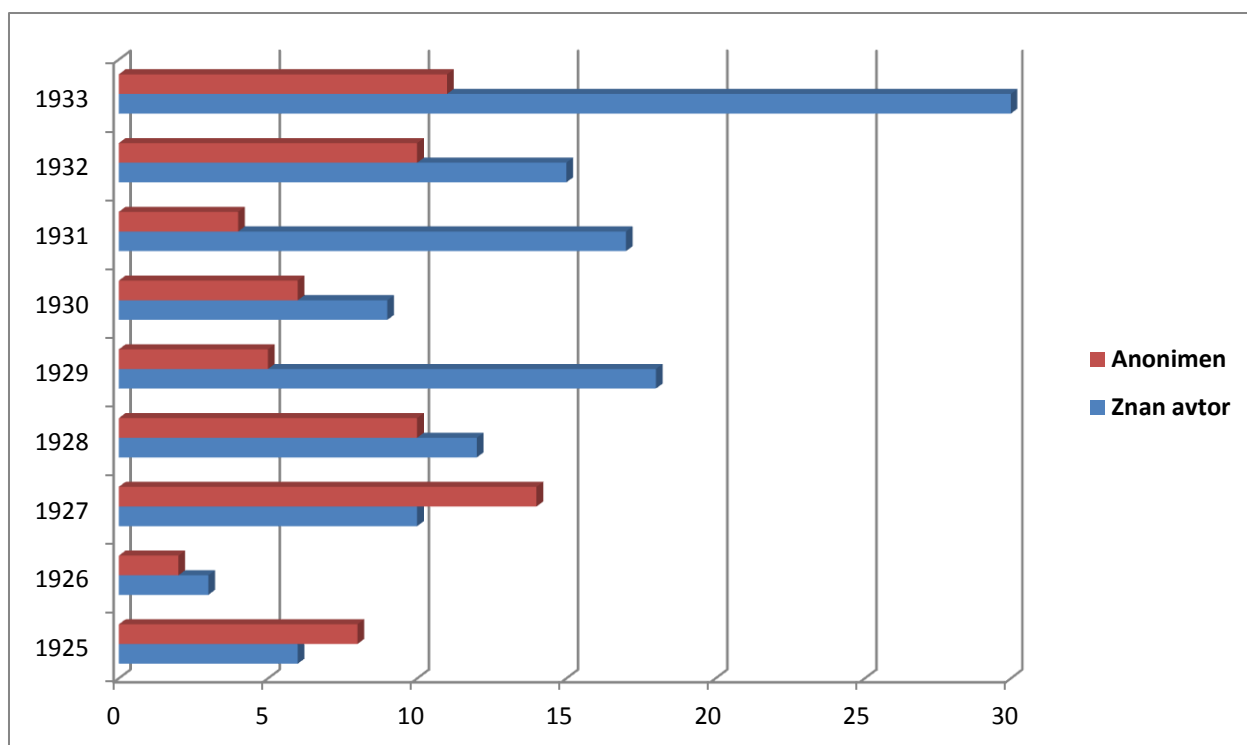
Graf 4: Način objavljanja pripovednih del

2. 2. 3 Avtorsko in anonimno leposlovje

Avtorsko leposlovje je z leti naraščalo. Razmerje med avtorskim in anonimnim leposlovjem je bilo najprej precej enako. Analizirala sem avtorje glede na to, ali je avtor znan ali neznan. Pod anonimne avtorje sem štela tudi tiste avtorje, katerih inicialk nisem znala razrešiti s pomočjo Kocijanove bibliografije, to je bilo v šestih primerih (M. P., P. M. (dvakrat), M. J., A. Z., A. N.). Analiza predstavlja 120 del (63 %) z znanim avtorjem in 70 del (37 %) z anonimnim avtorjem, takšno razmerje je bilo pričakovano, saj je bilo sčasoma vse manj razlogov, da bi bil avtor anonimen.

Graf 5: Avtorsko in anonimno leposlovje

Graf 6: Avtorsko in anonimno leposlovje po letnikih

Iz grafa je razvidno, da je bilo tudi po letnikih več avtorskega kot anonimnega leposlovja in da je z leti delež avtorskega leposlovja vedno bolj naraščal.

Delež ženskega in moškega avtorstva. Avtorico je imelo samo 8 pripovednih delih (7 %), ostalih 112 del (93 %) je imelo avtorja. Ena od avtoric, Caterina Albert, je pisala pod moškim psevdonimom (Viktor Catalá). Najpogostejši avtorici sta bili Lea Fatur in Hedvika Brey-Schneider, najpogostejši avtor pa je bil Gustav Strniša.

Lea Fatur je bila slovenska mladinska pisateljica, pesnica in dramatičarka. K pisanju sta jo spodbujala Zofka Kveder in Fran Saleški Finžgar. V teh letih je objavila dve kratki pripovedi, eno leta 1930, drugo leta 1932.

Gustav Strniša (psevdonim Razkolnikov) je bil pesnik, pisatelj in gledališki igralec. Preživel je s časnikarstvom in literaturo. V Domoljubu se je večinoma predstavil kot pisec kratke proze, majhen del pa predstavlja tudi njegova poezija. V letih 1931–1933 je pod psevdonimom objavil 28 kratkih pripovedi in eno pesem, leta 1933 pa je s pravim imenom podpisan pod 6 kratkih pripovedi.

Analizirala sem, koliko avtorjev je pisalo pod psevdonimom, koliko se jih je podpisovalo samo s priimkom, s priimkom in začetno črko imena, koliko z inicialkama in kdo je ostal v celoti anonimen, se pravi, da avtor ni bil naveden.

Razlogi, zakaj pisci leposlovnih del niso želeli biti znani, so različni. Eden izmed razlogov je zagotovo ta, da so avtorji želeli prikriti svojo pravo identiteto. Nekateri so svojo pravo identiteto prikrili iz političnih razlogov, nekateri so želeli začeti znova pod novim imenom, nekateri zaradi spola. Avtorjev z inicialkama nisem znala razrešiti s pomočjo Kocijanove bibliografije.

Pri tej analizi sem si poleg s Kocijanovo bibliografijo (*Slovenska kratka pripovedna proza 1919–1941*) pomagala še z *Wikipedijo*, s *Slovenskim biografskim leksikonom* ter splošno s spletnim brskalnikom *Google* (predvsem pri tujem leposlovju).

Leto	Avtor ni znan (ni naveden)	Avtor, podpisan samo s priimkom in začetno črko imena ali z inicialkama
1925	5	2 J. Jalen, M. P.
1926	3	2 Pavla M., J. Jalen.
1927	14	1 A. N.
1928	9	3 P. M., Fr. Jaklič, Viktor Catalá.
1929	4	3 F. Ossendowski, P. M., Marij

		Skalan.
1930	4	6 J. Turen, F. S. Finžgar, M. J., M. Jokai, A. Z., Pierre l'Ermite.
1931	4	5 Björnsterne, H. Brey, Razkolnikov, R. Kohlbach, Sheehan.
1932	11	4 A. Kušar , Fr. Mažuranić, Razkolnikov, Pierre l'Ermite
1933	9	3 Razkolnikov, Esén, Andrejko iz Vel. planine.

Tabela 2: Identiteta avtorjev

Leta 1925 dva avtorja nista v celoti razkrila svoje identitete. Avtor *J. Jalen* je Janez Jalen, ki je znan kot pisec kratkih pripovedi. *M. P.* nisem znala razrešiti.

Leta 1926 je številka takšnih avtorjev prav tako majhna. Bila sta samo dva avtorja, že poznani Janez Jalen in *Pavla M.*, pri kateri nisem ugotovila priimka oz. pravega imena in priimka, saj gre lahko v tem primeru za psevdonim.

Leta 1927 je imela večina leposlovnih del znanega avtorja (s pravim imenom in priimkom), nekaj malega je bilo del brez navedenega avtorja. *A. N.* nisem znala razrešiti.

Leta 1928 se zopet pojavi kratka pripoved z neznanim avtorjem, z inicialkama *P. M.* Najbrž gre za avtorico Pavlo M., domnevam glede na versko tematiko proznih del, vsa dela so o veliki noči. Pojavi se tudi zapis avtorja *Fr. Jaklič*, pri katerem sem vedela, da gre za Frana Jakliča, ki je napisal nekaj več del za *Domoljuba* v tem letniku. Imel je tudi psevdonim Podgoričan, a ga v analiziranih letnikih s tem psevdonimom nisem zasledila. *Viktor Catalá* je dejansko ženska avtorica. Gre za špansko pisateljico Caterino Albert, ki je pisala pod tem psevdonimom.

Leta 1929 so bili trije avtorji, ki niso imeli popolnega zapisa imena in priimka. Tudi v tem letniku je objavljala avtor, podpisan z inicialkama *P. M.* (najbrž Pavla M.). Poleg tega avtorja sta bila še tuj avtor *F. Ossendowski*, ki je imel naveden samo priimek, ter slovenski avtor *Marij Skalan*. *F. Ossendowski* je poljski pisec, njegovo polno ime je Antoni Ferdynand Ossendowski. *Marij Skalan* je psevdonim slovenskega književnika in časnikarja Radivoja Reharja. Poleg tega psevdonima je uporabljal še več drugih (*R. R. Rovnov*, *Radislav Rudan*, *Errah*).

Leta 1930 pet avtorjev ni bilo navedenih s polnim imenom. *J. Turen*, neznan avtor, v spletnem brskalniku *Google* nisem našla nobenega pisca s takšnim priimkom, ne slovenskega ne tujega. Najverjetneje je *Turen* del psevdonima in ne pravega priimka. Polno ime *M. Jokai* je Mauro Jokai, je madžarski dramatik in romanopisec. *F. S. Finžgar* je zelo znan pisec leposlovnih del, tako da tega imena iz inicialk ni bilo težko razbrati (*Fran Saleški Finžgar*). *Pierre l'Ermite* je bil psevdonim Edmonda Loutila, francoskega pisatelja. *M. J.* in *A. Z.* so inicialke, ki so ostale nerazrešene.

Leta 1931 je bilo takih avtorjev pet. *Björnsterne* je norveški avtor – Bjørnstjerne Martinius Bjørnson. *H. Brey* sem povezala z avtorico, ki je objavila svoje delo v *Domoljubu* 1932, kjer je zapisana s polnim imenom in priimkom – Hedvika Brey-Schneider. Izvora avtorice nisem našla. *Razkolnikov* je psevdonim slovenskega pisatelja in pesnika Gustava Strniše. V časopis je prispeval veliko del. Objavljala je tudi v *Domoljubu* 1932 in 1933. *R. Kohlbach* nisem znala razrešiti, glede na priimek domnevam, da gre za tujega pisca. *Sheehan* je bil irski katoliški duhovnik in pisec. Njegovo polno ime je Patrik Avguštin Sheehan. S polnim imenom (*Patrik A. Sheehan*) je objavil že delo leta 1925.

Leta 1932 trije avtorji niso bili zapisani s popolnimi imeni. Poleg *Razkolnika*, ki sem ga že omenila, še *A. Kušar*, ki je ostal nerazrešen, in hrvaški pisec *Fr. Mažuranić*, katerega polno ime je *Fran Mažuranić*. Pri enem besedilu je njegovo ime napisano v celoti.

Leta 1933 sta poleg Razkolnika objavljala še Esén in Andrejka iz Vel. planine, oba avtorja sta ostala nerazrešena.

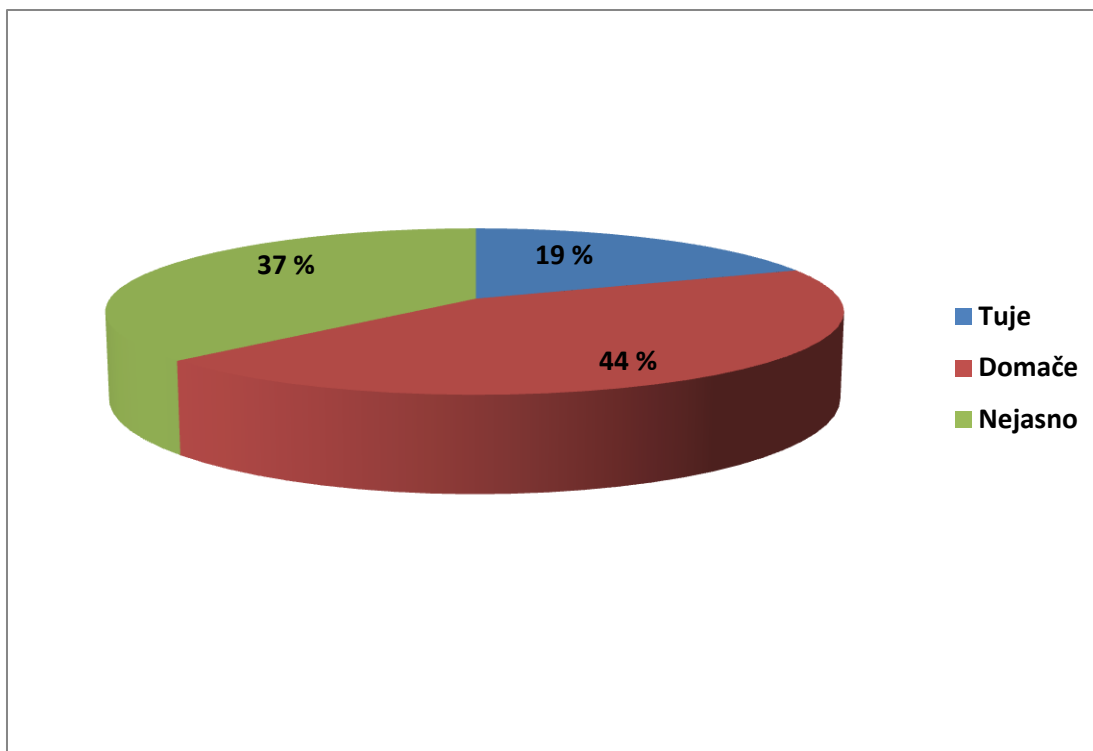
Popolnoma neznanih avtorjev, se pravi, da je bila pripoved objavljena brez navedenega avtorja, je bilo bolj malo. Večinoma se je ta številka gibala od 3 do 4 (1925, 1926, 1929, 1930, 1931), je pa bilo tudi nekaj letnikov, ko je bila številka pripovedi brez avtorja večja, od 9 do 14 (1927, 1928, 1932, 1933).

Glede na analizirano in z ozirom na prejšnje sklepe sem ugotovila, da so prevladovale pripovedi z znanimi avtorji, se pravi s tistimi, ki so navedeni s celotnim imenom in priimkom. Avtorji, ki se niso tako pogosto skrivali za psevdonimi, so želeli biti znani. Zagotovo je bil eden od razlogov ta, da so si s tem lahko pridobili večje število bralcev svojih del ter nadaljnje zanimanje zanje.

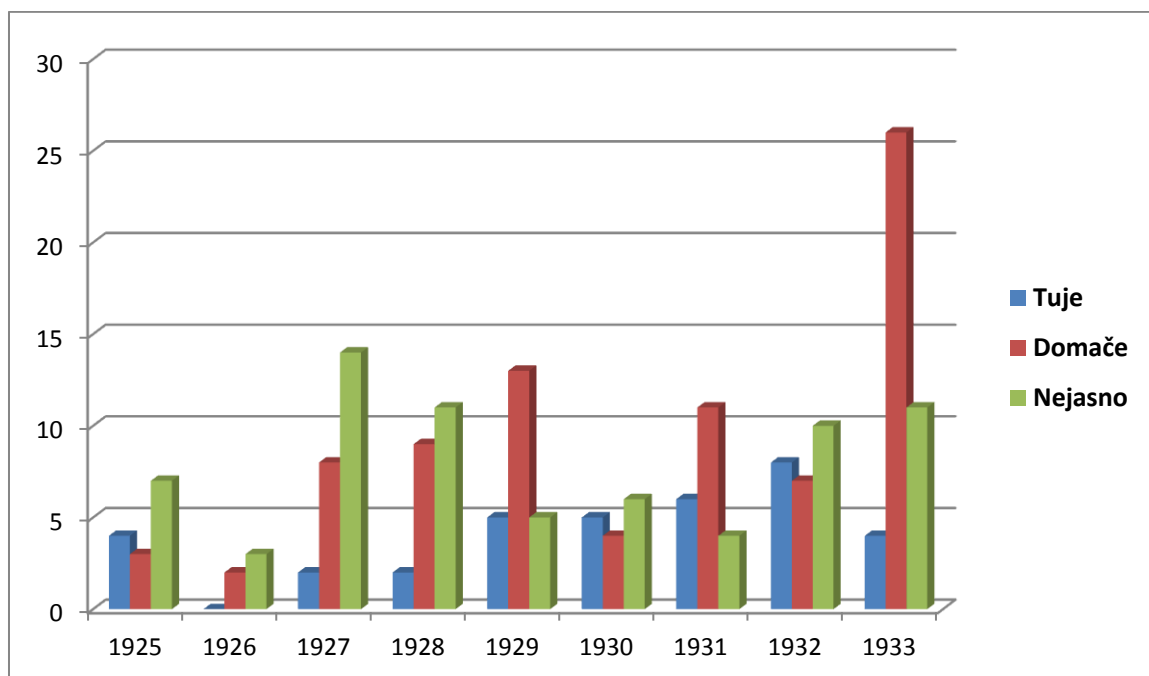
2. 2. 4 Domače in tuje leposlovje

Pri analizi leposlovja me je zanimalo, kakšno je bilo razmerje med domačim in tujim leposlovjem. Pri tem sem si pomagala s *Slovenskim biografskim leksikonom*, z *Wikipedijo* in s Kocijanovo bibliografijo (*Slovenska kratka pripovedna proza 1919–1941*). Kot sem predvidevala, je prevladovalo domače leposlovje, 83 del (44 %), kar nekaj je bilo tudi tujih del (prevedenih v slovenščino), 36 (19 %). 71 del (37 %) nisem mogla umestiti, ali je bil avtor anonimen ali kratic avtorja nisem znala razrešiti ali pa ime avtorja ni bilo razločno vidno oziroma v celoti zapisano.

Največ domačega leposlovja je objavil Gustav Strniša, pod pravim imenom in pod psevdonimom Razkolnikov. Objavljal je predvsem kratko prozo, v enem letniku tudi eno pesem. Največ tujega leposlovja sta objavila Francoz Pierre l’Ermite, katerega pravo ime je bilo Edmond Loutil, in Hrvat Fran Mažuranić.

Graf 7: Domače in tuje leposlovje

Graf 8: Domače in tuje leposlovje po letnikih

Na grafu lahko vidimo, da je bilo kar nekaj nihanja med tujo in domačo literaturo. V vsakem letniku je bilo veliko nejasnosti glede izvora leposlovnega dela, saj je bilo veliko del objavljenih brez navedenega avtorja. Največ slovenskih del je bilo objavljenih leta 1933, največ tujih del pa leta 1932. Pri nekaterih tujih delih, predvsem v zadnjih letnikih, je naveden tudi prevajalec. Najbolj pogost je bil Sveco Golob.

Tuja dela, ki so bila prevedena v slovenščino, so bila največkrat prevedena iz angleščine, hrvaščine, nemščine in francoščine. Dve deli sta bili prevedeni iz norveščine. Samo po eno delo je bilo prevedeno še iz švedščine, poljščine, španščine, madžarščine, češčine in irščine.

2. 2. 5 Podnaslavljanje in vrstne oznake pripovedi

Podnaslavljanje pripovedi oziroma kakšne vrstne oznake so uporabljali avtorji. Podnaslavljanje ni bilo obvezno. Kot navaja Hladnik v knjigi *Povest*, je podnaslavljanje odvisno od običaja edicije ali navade avtorjev, od dolžine besedila in časovne navade. »Podnaslov usmerja bralčevo recepcijo. Pri nas je termin novela poleg informacije o relativni dolžini hotel povedati, da gre za ambicioznejše pisanje, ki računa na zahtevnejšega (izobraženega) bralca, povest pa je pritegovala manj izobraženega bralca oziroma poudarjala domačnost snovi; povedati je hotela, da prinaša domačo zgodovino, domačo pokrajino in ljudi in da je taka lokalna specifika njen temeljni namen. [...] Podnaslov torej ne pomeni obvezno neke določene strukture, ampak je ime za avtorjevo in bralčevo interpretacijo teksta.« (Hladnik 1991: 46) V 19. stoletju je bilo podnaslavljanje bolj običajno kot danes, kar je vidno tudi iz moje analize, saj je le majhen del analiziranih pripovedi podnaslovljenih. Podnaslovljenih pripovedi je bilo 25 (13 %), največkrat je pripoved označena s podnaslovom povest (enkrat tudi pripoved), legenda in roman. Različnih podnaslovov pa je bilo 22, oznaka roman se pojavi štirikrat. Nekatere pripovedi so bile še bolj podrobno podnaslovljene, saj so s tem bolj pritegnile bralčevo pozornost.

Leto	Število podnaslovljenih pripovedi	Podnaslovi
1925	4	<i>Povest iz naših dni, pripovedka, povest irskega dekleta, legenda.</i>
1926	3	<i>Otroška pravljica, črtica, verska pripovedka.</i>
1927	2	<i>Povest iz gorenjskih planin, pravljica božične noči.</i>
1928	2	<i>Pripoved iz šlezijских gora, božična legenda.</i>
1929	4	<i>Velikonočna povest iz preteklega stoletja, Jezusova legenda, povest, pravljica.</i>
1930	5	<i>Roman (3x), popotne zgodbe, kratka povest iz dunajskega življenja.</i>
1931	2	<i>Roman, gorenjska pripovedka.</i>
1932	1	<i>Življenje dveh Slovencev v Afriki.</i>
1933	2	<i>Ruska legenda, zgodovinska povest iz druge križarske vojne.</i>

Tabela 3: Prikaz podnaslovov po letih

2. 2. 6 Razmerje med povestjo in romanom

Leposlovje Domoljuba 1925–1933 je obsegalo tudi dolgo prozo. Od tega je bilo 12 povesti in 4 romani. Zvrstne oznake so uporabili avtorji sami in niso določene glede na dolžino pripovedi. Povest je večinoma srednje dolga prozna pripoved, a v analiziranih letih so povesti samo dolge pripovedi, ki imajo več kot 18000 besed. Izhajale so v več nadaljevanjih. Najdaljša objavljena povest je bila delo Slavka Savinška *V goliških plazovih, Povest iz gorenjskih planin*. Objavljena je bila v dveh letnikih, 1927 in 1928, v 58 nadaljevanjih. Je značilna planinska povest oz. kmečka povest s planinskim dogajališčem. Roman je najobširnejše prozno delo. V teh letih je najobsežnejši roman Hectorja Malota *Brez doma*, ki je objavljen tudi v dveh letnikih 1930 in 1931, leta 1931 se začne drugi del romana. Prvi del je v 30 nadaljevanjih, drugi del pa v 13. Vrstna oznaka povest je poudarjala domačnost, roman je poudarjal ambicioznejše pisanje, imel je status tujega.

Leto	Naslov pripovedi	Vrstna oznaka
1925	<i>Sovraštvo in ljubezen</i>	povest
	Dr. Ivan Pregelj: <i>Deva zmagovita. Povest iz naših dni</i>	
	Dr. Ivan Pregelj: <i>Božji mlini</i>	
	Patrik A. Seehan: <i>Nodlag. Povest irskega dekleta</i>	
1926	<i>Povest gorske fare</i>	povest
1927	Slavko Savinšek: <i>V goliških plazovih. Povest iz gorenjskih planin</i>	povest
1928	Paul Keller: <i>V hišah ob mejah. Pripoved iz šlezijških gora</i>	povest
1929	<i>Cirkuški otrok</i>	povest
1930	<i>Lorenski učitelj. Roman</i>	

	Hector Malot: <i>Brez doma. Roman</i>	roman
	<i>Življenje za življenje</i>	
	<i>Pretrgano zagrinjalo</i>	povest
1931	Sheehan: <i>Moj novi kaplan</i>	povest
	Paul Keller: <i>Mina Boštjanova. Roman</i>	roman
1933	Helena Haluschka: <i>Naš gospod župnik</i>	povest
	F. Marion Crawford: <i>Križev pot. Zgodovinska povest iz druge križarske vojne</i>	

Tabela 4: Prikaz povesti in romanov po letih

Iz tabele je razvidno, da je bilo vsako leto objavljeno vsaj eno daljše prozno delo, razen leta 1932, ko ni bilo novega dela. Objavljen je bil samo roman, nadaljevanje iz prejšnjega leta.

2. 2. 7 Tematika pripovedi

Pripovedi so bile različnih tematik, izpostavila sem šest najpogostejših tematik: verska, socialna, kmečka/vaška, popotna, ljubezenska in družinska, pod kategorijo *drugo* pa sodijo tematike: vojaška, vzgojna, bivanjska, otroška in še kakšna druga, ki je bila vidna samo v eni pripovedi. Najbolj raznolika tematika je bila leta 1928.

Verska tematika je vsekakor najpogostejša tematika, kar je bilo pričakovano, glede na to, da je bil Domoljub katoliški časopis. Bila je prisotna v kratki in dolgi prozi. Znotraj verske tematike so bili motivi pobožnost, duhovniški poklic, božič, velika noč. Število pripovedi z

versko tematiko je bilo v času velike noči in božiča večje, tudi pesmi z versko tematiko je bilo v tem času več.

Velikokrat se je verska tematika prepletala še s kakšno drugo tematiko, najpogosteje s socialno ali kmečko/vaško tematiko.

Pripoved *Farno bandero* (Slavko Savinšek) govori o tem, kako so se v fari Leskovje pregovarjali, kdo bo nosil bandero za veliko noč. Prevladuje vaška tematika, kjer je prisotna tudi verska.

Druga najpogostejša tematika je bila **socialna**. Tukaj so bili motivi skrb za sočloveka, pohlep, revščina, lakota, propad posestva, boj za pravico.

Kriška domačija: Stanje na domačiji, ko pride nov gospodar Nande (hčerkin mož – Marjanica). Nič ne dela, je slab gospodar. Marjanica vidi, kakšen ima zakon. Nande se gre za gospodarja, a nič ne postori. Nande je tako zapravljal celo kmetijo.

Lea Futur, *Služkinja*: Usoda stare služkinje. Zelo slabotna, prosjači pri ljudeh, kjer je delala. Nihče je noče poznati.

Kmečka/vaška tematika je tudi zelo pogosta, saj je veliko avtorjev pisalo o življenju kmetov, o življenju na vasi. Motivi znotraj te tematike so bili kmečki sejem, vaški posebneži, nesoglasja s sosedi, borba med tihotapci in financarji, boj za hišo.

Leta 1927 in 1928 je v nadaljevanjih (1927: 40–52 številke in 1928: 1–46 številke) izhajala povest Slavka Savinška *V goliških plazovih*, *Povest iz gorenjskih planin*. Gre za planinsko povest oz. za kmečko povest s planinskim dogajališčem.

Sovrašтво in ljubezen: Gre za dve posestvi, Bukovje (Naglič) in Zabukovje (Prek). Prek je hotel še Nagličevo posestvo. Henrik Naglič in Lota Prek sta bila zaljubljena. Ko je Lota izvedela, da je brat Avgust zažgal Nagličev skedenj, saj je želel pomagati očetu, se Lota ni več želela poročiti s Henrikom. Henrik je šel v mesto študirat medicino. Prišel je nazaj na posestvo, Prek mu je povedal resnico o požigu skednja. Po smrti Preka sta se Lota in Henrik poročila.

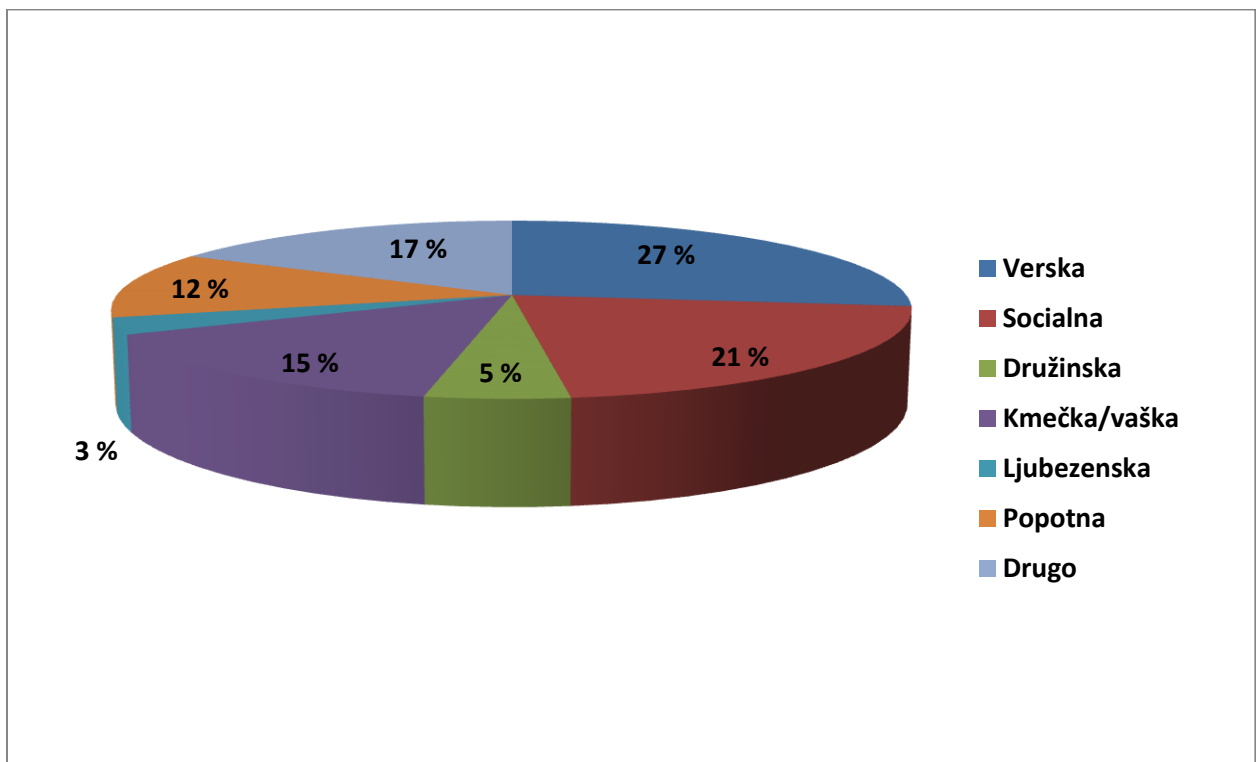
Kar nekaj je tudi del s **popotno tematiko**. Tukaj gre za opise krajev, popise potovanj. Najbolj pogost avtor je bil Radovan Hrastov, sledil mu je Fran Wernig. Največ je bilo potopisov v nadaljevanjih, nekaj malega tudi v celoti, ti so bili krajši, večinoma je šlo za opise krajev. Največ popotne tematike je bilo leta 1929.

Majhen del pa predstavljata **ljubezenska in družinska tematika**. Motivi znotraj ljubezenske tematike so bili zaljubljenost, boj za ljubljeno osebo, brezpogojna ljubezen.

Josef Weingartner, *Castlemorto*: Ljubezen med duhovnikom in markizovo hčerjo Marijo. Pobegneta skupaj v drug kraj, Marija rodi mrtvo dete in kmalu zatem umre. To sta vzela kot božjo kazen.

Znotraj družinske tematike so bili motivi skrb za družinske člane, za družino, za posestvo, razhajanje v načinu življenja, skrivanje denarja pred družino, skrb za otroka, smrt otrok.

Mina Boštjanova: Mati je zbolela, hčerka Mina je poskrbela za vse, za družino in posestvo. Ostala dva sinova nista bila zmožna, eden je preveč zapravljal in popival, drugi pa je bil premlad. Tako je mlada Mina skrbela za vse.

Graf 9: Tematika pripovedi

2. 2. 8 Koledarske zgodbe

Koledarske zgodbe so pripovedi, ki se vsebinsko povezujejo z datumom objave, največkrat je njihova vsebina povezana z določenih praznikom. V časopisu *Domoljub* je šlo največkrat za veliko noč in božič.

Leto	Koledarska zgodba	Praznik
1925	M. P.: <i>Rojen je Rešenik</i>	božič
1926	Pavla M.: <i>Kadar otroci butare delajo</i>	velika noč
	J. Jalen: <i>Bisernik</i>	
1927	<i>Sveta noč</i>	božič
	Slavko Savinšek: <i>Srnica (Pravljica božične noči)</i>	
	A. N.: <i>Pastirci, kaj čudnega nocoj se godi</i>	
1928	P. M.: <i>Velikonočna zgodba o žegnu</i>	velika noč
	Aleš Napret: <i>Božič v Betlehemu</i>	božič
	Slavko Savinšek: <i>Zadnji sveti večer Petra Martinca</i>	božič
	<i>Dete iz Betlehema. Božična legenda</i>	
1929	<i>Prva velika noč</i>	velika noč
	<i>Veliki teden v Jeruzalemu</i>	
	<i>Vstajenje (Velikonočna povest iz preteklega stoletja)</i>	
	P. M.: <i>Zadnja pomlad</i>	
	<i>Svetonočna legenda (Po Margi Thémé)</i>	božič
		<u>rubrika:</u> Velikonočni zvonovi
1930	Jože Podslivniški: <i>Na sveti večer</i>	božič
1931	Razkolnikov: <i>Aleluja</i>	velika noč
	Jože Podslivniški: <i>Svetonočni mir</i>	božič
	Razkolnikov: <i>Božič</i>	
1932	<i>Legende velikega tedna</i>	velika noč

	Razkolnikov: <i>Andraževa velika noč</i>	
	Pierre l’Ermite: <i>Zloraba svete noči</i>	božič
	Sigrid Undset: <i>Pri jaslicah</i>	
	<i>Božični dar</i>	
	<i>Božič Kodranove Špele</i>	
	<i>Božična žrtev</i>	
1933	<i>Velikonočno veselje</i>	velika noč
	Gustav Strniša: <i>Vstajenje</i>	
	Razkolnikov: <i>Piruhi</i>	
	Gustav Strniša: <i>Božič starega mornarja</i>	božič
	Gustav Strniša: <i>Zadnji božič Janeza Zablude</i>	

Tabela 5: Koledarske zgodbe po letih

Rezultati so pokazali, da so bile koledarske zgodbe prisotne vsako leto. V analiziranem obdobju jih je bilo 31, od tega 13 o veliki noči in 18 o božiču. Odstopanje ni bilo veliko, kar je bilo pričakovano, saj sta oba praznika za krščanstvo enako pomembna. Koledarske zgodbe so poudarjale pomembnost praznikov za kristjane, izpostavljale so krščanske in družinske vrednote.

3 Primerjava rezultatov analize leposlovja v Domoljubu z rezultati analiz obdobj 1888–1897, 1898–1906, 1907–1915 in 1916–1924

	1888–1897	1898–1906	1907–1915	1916–1924	1925–1933
Število leposlovnih del	266 del *upoštevana samo kratka pripovedna proza	222 del *upoštevana samo kratka pripovedna proza	188 del	353 del	279 del
Avtorji - anonimnost	Več anonimnih avtorjev (79,3 %).	Več anonimnih avtorjev.	Razmerje med znanimi in anonimnimi avtorji je skoraj enako. Malo več je znanih avtorjev.	Ni analizirano.	Več je znanih avtorjev (63 %).
Avtorji slovenski : tuji	Ni analizirano.	Več slovenskih avtorjev.	Ni analizirano.	Več slovenskih avtorjev.	Več slovenskih avtorjev.
Podnaslavljanje oz. vrstne oznake	Večina del je brez oznake, 20,3 % je z oznako.	Večina del je brez oznake.	Večina del je brez oznake.	Ni analizirano.	Večina del je brez oznake, 13 % je z oznako.
Tematika	Največ verske tematike, najmanj ljubezenske.	Ni analizirano.	Ni analizirano.	Ni analizirano.	Največ verske tematike, najmanj ljubezenske.

Tabela 6: Primerjava rezultatov analiz po obdobjih

Z leposlovjem v *Domoljubu* so se ukvarjale že predhodnice, zato sem naredila še primerjavo rezultatov analiz. Najbolj me je zanimalo predvsem, kakšen je bil obseg leposlovnih del v posameznih obdobjih. Primerjava rezultatov je pokazala, da je število leposlovnih del skozi obdobja skoraj enako, večji upad je bil v obdobju 1907–1915, skoraj polovico manj. V obdobju 1907–1915 je bilo več dolge proze, ki je izhajala v nadaljevanjih. Rezultati analize leposlovnih del so pokazali, da je bilo leposlovje cenjeno skozi vsa leta izhajanja *Domoljuba*, saj so bralci poleg novic želeli še razvedrilo.

V začetnih obdobjih je bilo več anonimnih avtorjev, kasneje se je povečalo število znanih avtorjev. Skozi vsa leta je bilo več slovenskih avtorjev, kar je bilo pričakovano, saj gre za slovenski časopis, dali so prednost domačim avtorjem. Postavila sem si vprašanje, koliko je bilo avtorjev, ki so bili zvesti *Domoljubu* več let, se pravi, da so objavljali v različnih analiziranih obdobjih (1888–1897, 1898–1906, 1907–1915, 1916–1924 in 1925–1933).

Avtor	Obdobje
Fran Saleški Finžgar	1888–1897: Fr. Finžgar 1925–1933: F. S. Finžgar
Fran Jaklič	1898–1906: Podgoričan 1925–1933: Fr. Jaklič, Franc Jaklič
Fran Detela	1898–1906: Moravčan 1907–1915: Fr. Detela
Sebastian Rieger – Reimmichl	1898–1906: Reimmichlin 1907–1915: Sebastian Rieger – Reimmichl

Jožef Mohor	1907–1915: Jožef Mohor 1916–1924: Jožef Mohor
Jože Urbanija	1907–1915: J. U. Limbarski, Limbarski 1916–1924: Limbarski
Vid Ambrožič	1907–1915: Vid Ambrožič 1916–1924: Vid Ambrožič
Franjo Neubauer	1916–1924: Franjo Neubauer 1925–1933: Franjo Neubauer
Selma Langerlöf	1916–1924: Selma Langerlöf 1925–1933: Selma Langerlöf
Pierre l' Ermite	1907–1915: Pierre l' Ermite 1925–1933: Pierre l' Ermite
Lea Fatur	1907–1915: Lea Fatur 1925–1933: Lea Fatur

Tabela 7: Avtorji po obdobjih

Po pregledu avtorjev po obdobjih sem ugotovila, da je bilo kar nekaj avtorjev (Sebastian Rieger – Reimmichl, Jožef Mohor, Jože Urbanija, Vid Ambrožič in Franjo Neubauer), ki so objavljali dve obdobji zaporedoma, v drugem obdobju je bilo izrazito več njihovih objav. Hladnik je v *Začetkih slovenskega feljtonskega romana* zapisal, da je *Domoljub* dosegel popularnost prav s tremi romani tirolskega avtorja Reimmichla. Bil je Domoljubov hišni avtor. Napisal je veliko verskovzgojnih domoljubnih povesti in ljudskih iger, ki so izšle tudi v slovenščini.

Ker je večino predhodnic zanimalo podnaslavljanje oziroma vrstne oznake, sem lahko naredila tudi primerjavo teh rezultatov. Rezultati so pokazali, da podnaslavljanje ni bilo

pogosto. Najbolj pogoste oznake, ki so se pojavile v analiziranih obdobjih, so bile povest, črtica in roman.

Tematika skozi obdobja. Tematiko je analizirala samo ena kolegica, v obdobju 1888–1897. Primerjala sem samo najbolj in najmanj pogosto tematiko z mojimi rezultati. Najbolj pogosta je bila v obeh primerih verska, najmanj pa ljubezenska. V še manjših številkah sta bili, tako kot tudi v moji analizi, vojna in vzgojna tematika. Po hitrem pregledu bibliografije ostalih obdobji domnevam, da je tudi v drugih obdobjih prevladovala verska tematika, saj je bil *Domoljub* tako naravnan.

Zaključek

V diplomskem delu sem najprej na kratko predstavila časopis *Domoljub* in značilnosti leposlovja. Vse informacije, ki sem jih pridobila o *Domoljubu*, so bile koristne in v veliko pomoč pri nadaljnjem delu. Bistvo diplomskega dela je analiza leposlovnih del, najpogostejših skupnih značilnosti, predvsem proze.

Pri analizi razmerja med prozo in poezijo sem ugotovila, da je bilo več proze kot poezije, pri obeh je prevladovala verska tematika. Število poezije v posamezniki številki je bilo večinoma povečano v času cerkvenih praznikov. Največ leposlovnih del v eni številki je bilo leta 1927, v številki 15.

Analiza obsega pripovednih del je pokazala, da je bilo več kratkih pripovedi, kar sem pričakovala, saj so bila dela objavljena v časopisu in so bili avtorji prostorsko omejeni. Prevladovali so tudi pripovedi, ki so bile objavljene v celoti. To je bilo tudi pričakovano, glede na to, da je bilo več kratkih pripovedi.

Pri analizi avtorjev me je zanimalo, ali je avtor znan ali anonimen, ali gre za slovenskega ali za tujega avtorja. Avtorsko leposlovje je z leti naraščalo, saj so avtorji želeli biti vse bolj poznani in brani. Sčasoma ni bilo več toliko razlogov za anonimnost. Predvidevala sem, da bo število slovenskih avtorjev večje, saj gre za slovenski časopis. Moja predvidevanja so se izkazala za pravilna. Najbolj pogost slovenski avtor je bil Gustav Strniša (psevdonim Razkolnikov), najbolj pogosta tuja pa sta bila Francoz Pierre l'Ermite, katerega pravo ime je bilo Edmond Loutil, in Hrvat Fran Mažuranić.

Pri analizi podnaslavljanja oziroma vrstnih oznak sem ugotovila, da so v tem času bolj malo podnaslavljali, samo 13 %. Najpogosteje je bila pripoved podnaslovljena z vrstno oznako povest, kar je bilo pričakovano, saj povest izraža nekaj domačega, *Domoljub* pa se je z vsakdanjimi temami želel približati svojim bralcem.

Poleg kratke pripovedne proze me je zanimala tudi dolga, predvsem razmerje med povestjo in romanom. Vrstne oznake so uporabili avtorji sami in niso bile določene glede na dolžino pripovedi. V analiziranih letnikih so prevladovali povesti.

Analiza tematik je pokazala, da je bila tematika v *Domoljubu* zelo raznolika. Prevladovala je verska tematika, kar sem glede na katoliško usmeritev časopisa tudi pričakovala. V veliki

meri so sledile še socialna in kmečka/vaška tematika, ki sta se pogosto prepletali z versko tematiko.

Analiza koledarskih zgodb je pokazala, da so bile koledarske zgodbe pogoste, predvsem povezane z veliko nočjo in božičem.

S primerjavo rezultatov analiz po obdobjih sem prišla do ugotovitev, da je bilo leposlovje skozi obdobja razmeroma enako. Anonimnost avtorjev je padla, vse več je bilo znanih avtorjev, skozi vsa obdobja so prevladovali slovenski avtorji. Podnaslavljanje ni bilo tako pogosto.

Pomembna je tudi objava bibliografije leposlovja *Domoljuba* od leta 1925 do 1933 na Wikiviru.

Viri in literatura

- Gregor Kocijan: *Slovenska kratka pripovedna proza 1850–1941*. Obdobja, 23. Ur. Irena Novak Popov. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete, 2006.
- Gregor Kocijan: *Slovenska kratka pripovedna proza 1919–1941*. Ljubljana: Znanstveni inštitut Filozofske fakultete, 1999.
- Miran Hladnik: *Povest*. Ljubljana: Državna založba Slovenije, 1991.
- Miran Hladnik: [*Začetki slovenskega feljtonskega romana*](#). Norbert Bachleitner: *Začetki evropskega feljtonskega romana*. Ljubljana: Znanstveni inštitut Filozofske fakultete, 2014. (24. 11. 2014).
- *Domoljub*. [Digitalna knjižnica Slovenije](#). (24. 11. 2014).
- [Slovenska biografija](#). (24. 11. 2014).
- *Domoljub*. [Wikipedija](#). (24. 11. 2014).
- *Domoljub*. [Wikivir](#). (24. 11. 2014).
- Tina Habjan: [*Leposlovje v Domoljubu \(1888-1897\)*](#). Diplomsko delo. Ljubljana, 2013.
- Doroteja Piber: [*Bibliografija daljšega izvirnega leposlovja v Domoljubu \(1898–1906\)*](#). Diplomsko delo. Ljubljana, 2013.
- Barbara Grabar: [*Bibliografija leposlovja v Domoljubu \(1907–1915\)*](#). Diplomsko delo. Ljubljana, 2013.
- Špela Ferme: [*Bibliografija leposlovja v časopisu Domoljub \(1916–1924\)*](#). Diplomsko delo. Ljubljana, 2014.

Bibliografija leposlovja v Domoljubu 1925–1933

1925

- Sovraštvo in ljubezen. št. 1, 2, 7–14
- A. S.: Narodu. št. 2
- Sestra Gabrijela in njena velika noč. št. 14
- Dr. Ivan Pregelj: Deva zmagovita. Povest iz naših dni. št. 15–27
- Dr. Ivan Pregelj: Božji mlini. št. 28–37
- Jan Neruda: Na Ključevem. št. 38–41
- Ni pohvale, ni kupčije. št. 42, 43
- Botra Beda. št. 44
- Patrik A. Seehan: Nodlag. Povest irskega dekleta. št. 44–52
- Zakaj stoji gos na eni nogi? Legenda. št. 45
- Jonas Dahl: Peter. št. 46
- Storžek in njegovo burkasto življenje. št. 47–52
- Franjo Neubauer: Brezmadežni. št. 48
- Franjo Neubauer: Posvetitev Mariji. št. 48
- Franjo Neubauer: Spavaj, Jezušček. št. 51
- M. P.: Mamica, kaj bi ti najraje dobila od Jezuščka. št. 51
- J. Jalen: Pastirček Janček. št. 51
- Franjo Neubauer: Kako ti je mamica rekla? št. 51
- M. P.: Rojen je Rešenik. št. 51

1926

- Franjo Neubauer: Sv. Trije Kralji št. 1
- Patrik A. Seehan: Nodlag št. 1–45
- Storžek in njegovo burkasto življenje. Otroška pravljica. št. 1–9, 11, 13–41
- Franjo Neubauer: Svečenica. št. 4
- Franjo Neubauer: Pred pomladjo. št. 8
- Franjo Neubauer: Oznanenje. št. 12

- Fr. Ks. Steržaj: »Glejte človek!«. Črtica. št. 13
- Pavla M.: Kadar otroci butare delajo. št. 13
- Franjo Neubauer: Velikanoč. št. 13
- Franjo Neubauer: Romajte zvonovi. št. 13
- J. Jalen: Bisernik. št. 13
- Franjo Neubauer: Bližina maja. št. 17
- Franjo Neubauer: Majska noč. št. 18
- Franjo Neubauer: Marijin kip. št. 20
- Franjo Neubauer: Rožnik. št. 22
- Franjo Neubauer: Dolg. št. 24
- Čebela. Verska pripovedka. št. 24
- Franjo Neubauer: Ob deževju. št. 27
- Moravče, zlati dan. št. 29
- V lepih dneh. št. 30
- Franjo Neubauer: V nebesa vzeti. št. 32
- Soči. št. 34
- Franjo Neubauer: Svoji kraljici. št. 35
- Moravče. Spomin na vojne žrtve. št. 40
- Na grobovih. št. 43
- Franjo Neubauer: Sirota na materinem grobu. št. 43
- Povest gorske fare. št. 46–52
- Franjo Neubauer: Brezmadežni roži. št. 48
- Zimska pesem. št. 52

1927

- Povest gorske fare. št. 1–30
- Kaj nam pripoveduje stara mati. št. 5
- Zvezdica pripoveduje. št. 5
- Pavletova čarovnija. št. 5
- Franjo Neubauer: Zaroka. št. 8
- Franjo Neubauer: Jug in pomlad. št. 10

- Franjo Neubauer: Sveti Jožef. št. 11
- Pošten zdravnik. št. 13
- Slavko Savinšek: Dveh murnčkov piruhi. št. 15
- Korenince-cvetke na poti v svet. št. 15
- Veronika. št. 15
- Franjo Neubauer: Od Oljske gore do Kalvarije. št. 15
- Trepetlika. št. 15
- Pasijonka. št. 15
- Kakšen je bil Kristus ob grobu. št. 15
- Ob Genezareškem jezeru. št. 15
- Od smrti vstali Izveličar obišče svojo Mater. št. 15
- Slavko Savinšek: Magdalena, aleluja! št. 15
- Slavko Savinšek: Farno bandero. št. 15
- Franjo Neubauer: Vstalemu Izveličarju. št. 15
- Franjo Neubauer: Oj ti dnevi! (št. 15
- Franjo Neubauer: Ob žitnem polju. št. 28
- Tone Podklanšek: Kazen za »junaštvo«. št. 31–36
- Vaclav Winkler: Gruda. št. 32
- Radovan Hrastov: Popotna pisma. št. 32, 33, 36, 39, 41, 43, 45
- Radovan Hrastov: Ljubljanski sprehodi. št. 43, 45, 48, 50, 51
- Radovan Hrastov: Od Mengša do Komende. št. 52, 49
- Kako je Kovačev Florjan snubil. št. 37, 38
- Franjo Strah: Venci. št. 39
- Selma Langerlöf: Beg v Egipt. št. 39
- Slavko Savinšek: V goliških plazovih. Povest iz gorenjskih planin. št. 40–52
- Franjo Neubauer: Pokojniki. št. 44
- Franjo Neubauer: Brezgrešni devici. št. 49
- A. N.: Pastirci, kaj čudnega nocoj se godi. št. 51
- Slavko Savinšek: Srnica (Pravljica božične noči). št. 51
- Slavko Savinšek: V Sveti noči. št. 51
- Sveta noč. št. 51

- Slavko Savinšek: V goliških plazovih. Povest iz gorenjskih planin št. 1–46
- Solnčni žarek-nagajivček. št. 3
- Kaj je Majdica doživela. št. 3
- Radovan Hrastov: Od Mengša do Komende. št. 3, 6
- Izpraševanje vesti. št. 10
- Stara knjiga. št. 5, 7, 8
- Radovan Hrastov: Ljubljanski sprehodi. št. 9, 14, 18, 21, 23, 24, 28, 29, 32, 50, 52
- Radovan Hrastov: Popotna pisma. št. 25, 27, 30
- P. M.: Velikonočna zgodba o žegnu. št. 14
- Krambamboli. št. 14
- Obrazi. št. 14, 15, 17, 25
- Kriška domačija. št. 18, 22
- Viktor Catalá: Smrt in življenje. št. 20
- Franc Jaklič: Zadnji trenotki Toneta Krivanoga (Odlomek iz povesti »Škocijanski gospod«). št. 29, 30
- Franc Jaklič: Kako so dali Škocijani zadnjo davščino baronu v Lesičju (Odlomek iz povesti »Škocijanski gospod«). št. 32, 33
- Radovan Hrastov: Nekoč je bila vas. št. 33
- Radovan Hrastov: In spet so zapeli zvonovi. št. 34
- Fr. Jaklič: Presenečenje. št. 40
- Radovan Hrastov: Po belgrajskih ulicah. št. 42, 47, 48
- Sitnež. št. 43
- Radovan Hrastov: Kjer so brda, kjer so skale. št. 36, 37, 40, 43, 45
- Fr. Jaklič: Petelinček čudodelnik. št. 47
- Paul Keller: V hišah ob mejah. Pripoved iz šlezijjskih gora. št. 48–50, 52
- Zagorski zvonovi. št. 49–52
- Aleš Napret: Božič v Betlehemu. št. 52
- Slavko Savinšek: Zadnji sveti večer Petra Martinca. št. 52
- Dete iz Betlehema. Božična legenda. št. 52

1929

- Radovan Hrastov: Po belgrajskih ulicah. št. 1
- Zagorski zvonovi. št. 1–18
- Paul Keller: V hišah ob mejah. Pripoved iz šlezjskih gora. št. 1
- F. Ossendowski: Pri onih, ki so se rešili pekla. št. 7, 9
- Prva velika noč. št. 13
- Veliki teden v Jeruzalemu. št. 13
- Vstajenje (Velikonočna povest iz preteklega stoletja). št. 13
- P. M.: Zadnja pomlad. št. 13
- Edvard Gregorin: Ptički iz Nazareta (Jezusova legenda). št. 13
- Marij Skalan: Po zgledu Polinezov. št. 17
- Rudyard Kipling: Uporni slon. št. 18
- Mirko Kunčič: Mladi dan. št. 18
- Cirkuški otrok. št. 19–52
- Josef Weingartner: Castelmorto. Povest. Ponatis iz »Križa«. št. 20–27
- Radovan Hrastov: Na Gorenjskem je fletno. št. 30–32, 34, 35
- Radovan Hrastov: Listki iz Prage. št. 30, 31, 34–37, 41
- Fran Wernig: Po Belikrajini. št. 36
- Fran Wernig: Naša Dolenjska. št. 37
- Radovan Hrastov: Kjer na gričku cerkev stoji. št. 36, 38
- Radovan Hrastov: Po Koroškem, po Kranjskem že ajda zori. št. 38
- Radovan Hrastov: Ljubljanski sprehodi. št. 8, 13, 37, 38, 40
- Radovan Hrastov: Po samotnih gmajnah in dolinah. št. 39
- Fran Wernig: V Mislinjski dolini. št. 39
- Fran Wernig: Dolenjska pota. št. 41
- Rudyard Kipling: Mačka, ki je hodila svoja pota (Pravljica). št. 39, 40
- Likovič Joža: V kraljestvu sv. Treh kraljev. št. 41, 43
- Likovič Joža: Alkohol. št. 46, 47
- Mirko Kunčič: Sveta noč. št. 52
- Svetonočna legenda. (Po Margi Thémé). št. 52

1930

- Cirkuški otrok. št. 1
- J. Turen: Frančkovi židani oblaki. št. 1
- Lorenski učitelj. Roman. št. 2–22
- Pretrgano zagrinjalo. št. 2–21
- F. S. Finžgar: Služkinja. št. 16
- Hector Malot: Brez doma. Roman. št. 23–53
- Radovan Hrastov: Sprehodi po tujih krajih. št. 31, 35, 36, 42, 51
- M. J.: Če študent na rajžo gre. Popotne zgodbe. št. 40, 41, 42, 43, 46, 47, 49, 50
- Lea Fatur: Najstrašnejše. št. 34
- Cerkev ni karikatura (Kratka povest iz dunajskega življenja). št. 36
- Brata Grimm: Botra smrt. št. 44
- M. Jokai: Ciganski krst. št. 47
- Pierre l'Ermite: Kino smo dobili. št. 48
- Franjo Neubauer: Brezmadežni. št. 49
- Življenje za življenje. Roman. št. 50–53
- Franjo Neubauer: Zapri – odpri oči! št. 52
- Jože Podslivniški: Na sveti večer. št. 52
- A. Z.: Terezija Neumann. št. 52
- Franjo Neubauer: Novo leto. št. 53

1931

- Hector Malot: Brez doma. št. 1–13
- Življenje za življenje. Roman. št. 1–7, 9–12, 15–17, 19–26, 28–33
- A. Z.: Terezija Neumann. št. 1–5
- Jurijev sejem. št. 3
- Franjo Neubauer: Svečenica. št. 4
- Björnsterne: Oče. št. 9
- Prvič na vlaku. št. 10
- Franjo Neubauer: Tesar – rednik. št. 11
- Franjo Neubauer: Angel je oznanil. št. 12

- Franjo Neubauer: Zmagoslavje vstajenja. št. 13
- H. Brey: In sta žalostna? št. 13
- Razkolnikov: Aleluja. št. 13
- Paul Keller: Mina Boštjanova. Roman. št. 14–48
- Hudiča je ustrelil. št. 15
- Franjo Neubauer: V Marijinem mesecu. št. 19
- Sveta dekla Notburga. št. 22
- Franjo Neubauer: Kmečki kralj (V košnji). št. 25
- Razkolnikov: Kako se je Tomaž Anžon ženil. št. 30
- Razkolnikov: Ljubezen Klemnove Francke. št. 36
- Razkolnikov: Skopuh. št. 37
- Razkolnikov: Skrb. št. 40
- Razkolnikov: Vražji črevlji. Gorenjska pripovedka. št. 42
- S planin. št. 42
- Franjo Neubauer: Nad zvezdami. št. 43
- Franjo Neubauer: Listje pada. št. 44
- R. Kohlbach: Zadnja pridiga. št. 44
- Razkolnikov: Matijeva koč. št. 45
- Franjo Neubauer: Nekaj Štemburjevih. št. 45
- Razkolnikov: Rotarjev ded. št. 46
- Jeremias Gotthelf: Dekla Liza. št. 49–51
- Sveta noč – blažena noč. št. 51
- Jože Podslivniški: Svetonočni mir. št. 51
- Sheehan: Moj novi kaplan. št. 51, 52
- Razkolnikov: Božič. št. 51, 52

1932

- Pierre l’Ermite: Zloraba svete noči. št. 1
- Hedvika Brey-Schneider: Droben glasek. št. 1
- Sheehan: Moj novi kaplan. št. 1–46
- Franjo Neubauer: Konjska kupčija. št. 3

- Kmet Ferjan. št. 3, 5
- V pariških predmestih. št. 5
- A. Kušar: Pavliha pred nebeškimi vrati. št. 9, 10
- Franjo Neubauer: Zvonjenja klic. št. 12
- Franjo Neubauer: Getsemani. št. 12
- Pierre l'Ermite: Trije poljubi. št. 12
- Legende velikega tedna. št. 12
- Razkolnikov: Andraževa velika noč. št. 12
- Mrtvec. št. 24
- Marij Skalan: Harmonika sprave. št. 25
- Janezova nova obleka. št. 26
- Mrtvaška rakev za mater. št. 26
- Lea Futur: Ko je kuga praznila hiše. št. 28
- Biser. št. 28
- Fr. Mažuranić: Pogibel življenja. št. 40
- Fr. Mažuranić: Jezus in otroci. št. 40
- Fr. Mažuranić: Kaj je življenje? št. 40
- Franjo Neubauer: Na grobovih. št. 43
- Antonija Rože: Pesem naših cest. št. 43
- Jernej Andrejka: Mladostni spomini. št. 47–52
- Jože Premrov: Naša kri v Nemčiji. št. 48
- Anton Škodlar: Božična skrivnost. št. 51
- Franjo Neubauer: Marija ob jaslicah. št. 51
- Razkolnikov: Učitelj Ferjan. št. 51
- Sigrid Undset: Pri jaslicah. št. 51
- Razkolnikov: Sveta noč. št. 51
- Božični dar. št. 51
- Božič Kodranove Špele. št. 51
- Božič na Dolenjskem. št. 51
- Franjo Neubauer: Novoletna št. 52
- Božična žrtev. št. 52
- V tujski legiji. št. 52

1933

- Jernej Andrejka: Mladostni spomini. št. 1–15
- V tujski legiji. št. 1, 2
- Razkolnikov: Teta Urša. št. 1
- Razkolnikov: Jur kuha kašo. št. 1
- Mrliška čuvajka. št. 2
- Razkolnikov: Potovka. št. 3
- Razkolnikov: Rešiteljica. št. 5
- Franjo Neubauer: Stari riromak. št. 5
- Zgodba o rdečih rožah. št. 6
- Razkolnikov: Sreča. št. 7
- Franjo Neubauer: Oznanjenje. št. 12
- Kako se je stari papež spominjal svoje matere. št. 12
- Mirenski popotnik. št. 12
- Razkolnikov: Požigalec. št. 13
- Franjo Neubauer: Žalostni materi. št. 14
- Razkolnikov: Aleluja. št. 15
- Velikonočno veselje. št. 15
- Franjo Neubauer: Moja velika noč. št. 15
- Gustav Strniša: Vstajenje. št. 15
- Razkolnikov: Piruhi. št. 15
- Avgust Šenoa: Baron Ivica. št. 15–25
- Jože Vovk: Legenda. št. 16
- Andrejko iz Vel. planine: Pri pastirskem stanu. št. 17–18
- Tomaževi. št. 22
- Sv. Nikolaj in Sv. Kasijan. št. 25
- Če žena prav odgovarja. št. 25
- Franjo Neubauer: Kmetova tožba. št. 26
- Kupna moč zavisi od kurjih jajc. št. 26
- Helena Haluschka: Naš gospod župnik. št. 26–49
- Razkolnikov: Izidor, pobožni kmet. št. 26
- Razkolnikov: Čevljar in medved. št. 26

- Solunska brata. št. 27
- Pesem mirenskega popotnika. št. 27
- Franjo Neubauer: Tvoj demant. št. 30
- Franjo Neubauer: Biseromašniku. št. 30
- Franjo Neubauer: Mešetar. št. 30
- Razkolnikov: Najlepša zvezda. št. 30
- Razkolnikov: Modri telebani. št. 30
- Franjo Neubauer: Po žetvi. št. 32
- Franjo Neubauer: V pasjih dneh. št. 33
- Razkolnikov: Smrt Krivčkove Špele. št. 33
- Razkolnikov: Božja pot Strdenove Urše. št. 33
- Franjo Neubauer: Rudar. št. 34
- Esen: Ciganka ob Krki. št. 34
- Gorenjski Aleš. št. 37
- Razkolnikov: Debeluh Tine. št. 38
- Razkolnikov: Godovanje. št. 39
- Razkolnikov: Pritlikavec Kozma. št. 40
- Franjo Neubauer: Čudežni klobuk. št. 40
- Gustav Strniša: Sveti Krištof. št. 41
- Hočemo, da Kristus kraljuje. št. 43
- Dajte cvetja nam vrtovi. št. 44
- V obupu. št. 44
- Franjo Neubauer: Predaleč sem. št. 44
- Gustav Strniša: Jesen. št. 44, 46
- Slavček. št. 47
- A. Kopitar: Med mašo. št. 49
- Franjo Neubauer: Brezmadežni materi. št. 49
- F. Marion Crawford: Križev pot. Zgodovinska povest iz druge križarske vojne. št. 50–52
- Ivan Albreht: Povest očeta Jelena. št. 51
- Anton Škodlar: Križ nad prepodom. št. 51
- Franjo Neubauer: Sveti večer revnega otroka. št. 51

- Ivan Albreht: Sveti večer. št. 51
- Gustav Strniša: Božič starega mornarja. št. 51
- Gustav Strniša: Zadnji božič Janeza Zablode. št. 52
- Ivan Albreht: Večer v Rožu. št. 52
- Gustav Strniša: Boltežar. št. 52

IZJAVA

Podpisana Jasmina Osredkar izjavljam, da je diploma moje avtorsko delo.

Jasmina Osredkar